

[Ernst Christiansen.]

om, at sådanne konflikter skulle kunne komme ind under den konvention, der her behandlede, og henstillede til udenrigsministeren at udtale sig derom, og udenrigsministeren svarede særdeles imødekommende, at det håbede han også. Der var altså en smuk enighed. Det ærede medlem hr. Chr. Nielsen kan ikke stå fast på betegnelsen: et attentat mod De Forenede Nationer.

Chr. Nielsen: Når det ærede medlem hr. Ernst Christiansen er så flink til at citere min partifælle i folketinget, kunne han spare mig for den ulejlighed at skulle herop ved at citere alt, hvad Aksel Larsen sagde under debatten i folketinget. Aksel Larsen havde nemlig også ordet ved anden behandling, og her siger han til slut i sin tale:

„Jeg kan med min bedste vilje ikke se andet, end at efter den forklaring, vi fik af udenrigsministeren ved første behandling, må denne generalakt være overflødig, og hvis jeg ikke fra ministerens side får en anden og bedre forklaring, en begrundelse for rimeligheden af, at man opbygger dette nye apparat, så bliver jeg nødt til at sige, at så vil vi ikke kunne stemme for det foreliggende forslag til beslutning.“

Udenrigsministeren (Ole Bjørn Kraft): I anledning af den debat, som her har fundet sted, finder jeg grund til at protestere mod de udtalelser, den kommunistiske ordfører fremsatte om, at de vesteuropæiske demokratier slægtede den indfødte befolkning i en række lande, som det ærede medlem nævnte. Det er en af de sædvanlige propaganda-udtalelser, der tilsmudser enhver debat, når de bringes frem fra kommunistisk side.

Jeg vil gerne tilføje, at det ikke står mig ganske klart, hvad der var den egentlige grund til, at det ærede medlem af det andet høje ting hr. Aksel Larsen så ostentativt og forbavsende skiftede standpunkt fra første til anden behandling. Det ærede medlem hr. Aksel Larsen vidste jo på forhånd ved førstebehandlingen, hvad forslaget gik ud på, der kunne ikke være noget som helst overraskende for ham deri. Ved at læse forslagets tekst kunne han også se, hvor vidtrækkende forslaget var, og hvor det havde sin begrænsning. Derfor var begrundelsen for hr. Aksel Larsens ændrede standpunkt i virkeligheden ganske uforståelig, det var ikke nogen egentlig begrundelse. Men der var altså mellem første og anden behandling sket en ændring i det kommunistiske partis holdning. Hvad grun-

den er hertil, har jeg ikke nogen mulighed for at have nogen viden om; men det kunne jo være, at man her havde grebet fejl, ikke helt havde handlet efter den almindelige retningslinje, som de kommunistiske partier handler efter, og nu søgte at rette det op, eller en anden grund. Jeg var ikke selv tilstede ved anden behandling i folketinget, idet jeg var på tjenesterejse i udlandet.

Men nu hører vi jo også en anden tone, således som det rigtigt blev understreget af den socialdemokratiske ordfører, idet der er et voldsomt modsætningsforhold mellem hr. Aksel Larsens indledningstale i folketinget og de bemærkninger, den kommunistiske ordfører her i tinget fremsatte, hvor han med stærke ord sagde, at dette forslag var et attentat på selve De Forenede Nationer. Således er stillingen. Jeg tror ikke, det vil lykkes den ærede kommunistiske ordfører at komme ud af den vildrede, han her befinder sig i.

Ernst Christiansen: Som jeg sagde i mine bemærkninger for lidt siden, kan man have delte meninger om værdien af denne konvention såvel som om andre. Man kan mene, at en sådan konvention ikke nytter noget som helst, og man kan mene, at den kun nytter en lille smule. Hvis man mener det sidste, kan man sige, at man gerne vil tage den med, fordi man, hvis man ønsker freden, klamrer sig til et halmstrå og søger at fremme enhver lille chance for fredsarbejdet. Det standpunkt, mit parti har taget i alle sådanne tilfælde, har været — ikke at en sådan konvention kun har ganske ringe betydning, men at man kan diskutere betydningen. Man kan naturligvis også anse forslaget for overflødig, og så kan man lade være at stemme for det, sådan som altså kommunisterne har gjort det i det andet høje ting. Men fra et overflødigt forslag til et direkte attentat imod FN er der et stort spring. Heller ikke i det citat af hr. Aksel Larsens udtalelser, som det ærede medlem hr. Chr. Nielsen oplæste, var der nogen som helst begrundelse for at betegne denne konvention som et direkte attentat imod FN. Det er det, jeg har ønsket at tilbagevise, og det er det, som det ærede medlem hr. Chr. Nielsen ikke kan fastholde; i hvert fald ikke på det samme grundlag som hans partifælle i folketinget.

Chr. Nielsen: Den højtærede udenrigsminister kunne ikke lide den betegnelse, jeg brugte: at man slagter de indfødte i kolonierne. Nuvel, jeg kan ikke se, at det kan blive et spørgsmål om ord alene. Det, der